

De Naam Die boven alle naam is

De vraag is wel eens gesteld, welke naam de Naam boven alle naam is, waarover geschreven is in Filippi 2:9. Wij lezen namelijk: 'En Hem de Naam verleend, Die boven alle naam is'. Uit het verband blijkt duidelijk dat met 'de Naam Die boven alle Naam is', de Naam van de Heer Jezus wordt bedoeld. Hij wordt dan ook onmiddellijk genoemd in het volgende vers.

De betekenis van de uitdrukking is duidelijk ge-noeg, als wij deze plaats met andere vergelijken. God heeft Hem Die gehoor-zaam geworden is tot de dood, ja, tot de dood van het kruis, uitermate verhoogd en Zijn Naam gesteld boven alle namen. Hij heeft Hem verheven boven alle heerlijkheden, want er staat geschreven: 'En Hij liet Hem zitten aan Zijn rechterhand in de hemelse gewesten, boven alle overheid en gezag en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw' (Ef. 1:20-21).

Hoe hooggeplaatst iemand op aarde ook zou zijn, hoe heerlijk de miljoenen hemelingen ook mogen zijn, Christus als de Zoon des mensen is boven allen gezet, boven allen verheerlijkt.

'De Naam Die boven alle naam is'. Als we de verzen 5-11 van Filippi 2 nader overdenken, dan zullen we door het verband meer de heerlijkheid van genoemde uitdrukking leren zien. Ze is het gevolg van een vermaning. Dit is treffend. Arme, zwakke mensen willen zich verheffen. Onder de broeders en zusters in Filippi was geen ware eensgezindheid. En wat doet nu de apostel? Hij vestigt de blik op Hem Die van God kwam, Die Zich diep vernederde, dieper dan allen, en Die daarom uitermate werd verhoogd boven allen. 'Die gezindheid zij in u! Welke? 'Die ook in Christus Jezus was'! Want Hij ontledigde en vernederde Zich. Hij was in de gestalte van God. Dit wil niets anders zeggen dan dat Hij God Zelf was. Iets verder staat dat Hij de gestalte van een slaaf aannam. Dit wil niet anders zeggen dan dat Hij Slaaf werd. Zo is dus de uitdrukking 'in de gestalte van God zijnde' hetzelfde als 'God zijnde'. In Johannes 1:1 staat: 'In het begin was het Woord; en het Woord was bij God; en het Woord was God'. Geen enkel mens kan dit doorgronden. Maar het is een waarheid waarop de gehele waarheid van openbaring en verlossing is gegrond. Dit in twijfel te trekken zou hetzelfde zijn als de zon te willen losmaken van ons zonnestelsel, waardoor enkel duisternis, verwarring en verwoesting over ons komen zou.

Hij was God. En deze heerlijkheid van Zijn Godheid wordt ons hier voorgesteld, omdat het Zijn genade verheerlijkt: Zijn ontleding en Zijn Zelfvernedering. 'Want gij kent de genade van onze Heer Jezus Christus, dat Hij, terwijl Hij rijk was, ter wille van u arm is geworden' (2 Kor. 8:9).

Tegenover het feit dat Hij in de gestalte van God was, staat dat andere feit dat Hij de gestalte van een Slaaf aannam en dat Hij de mensen gelijk geworden is. Er staat niet 'Mens gemaakt is', maar 'de mensen gelijk geworden is'. Hij gaf Zichzelf vrijwillig en werd dus niet tot Mens gemaakt. Maar toch werd Hij Mens, 'geworden' uit een vrouw (Gal. 4:4). Dit omvat de gehele leer van de menswording van Jezus Christus: 'God is geopenbaard in het vlees' (1 Tim. 3:16).

Hij was in de gestalte van God. En Hij nam de gestalte van een Slaaf aan en is de mensen gelijk geworden. Alleen God was in staat dit te doen. Een slaaf kan geen slavengestalte aannemen, want hij is slaaf. Maar de Heer Jezus Zelf kon Zijn heerlijkheid verbergen achter de gedaante van een Mens, kon Slaaf worden. God zijnde, heeft Hij het geen roef geacht God gelijk te zijn. Hoe geheel anders dan Adam! Deze was mens en wilde God gelijk zijn (Gen. 3:5). En Christus was God, behoefde de Godheid niet te roven, maar wilde Zichzelf niet verheffen.

‘Maar heeft Zichzelf ontledigd’. Wat een tegenstelling! Dat was de gezindheid van de Heer Jezus! Hij ontledigde Zichzelf, dit betekent dat Hij Zichzelf tot niets maakte. Laten we niet denken dat Hij Zichzelf van Zijn Godheid of van Zijn Goddelijke eigen-schappen ontdeed. Hiermee zou Zijn Godheid zelf worden aan-getast en verworpen. Nee. Hij was God en bleef God. De ontleding ziet dan ook alleen op de gestalte. Dit blijkt duidelijk uit het vervolg. In de gestalte van God zijnde ontledigde Hij Zich. En nu zien wij Hem in de gestalte van een Slaaf.

Welk een heerlijkheid, de Zoon van God zo te zien ‘en uiterlijk een Mens bevonden’. Iedere voetstap getuigt van Zijn waarachtige mensheid. Tegelijkertijd roept elk woord van genade en waarheid, elke openbaring van macht en liefde ons toe: ‘Zie, hier is God!’

‘En uiterlijk een Mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood van het kruis’ (vs. 8). Het is niet: ‘en werd gehoorzaam’. Maar Zijn gehoorzaamheid bestond uit de vernedering van Zichzelf. Hij was de Gebieder. Hij moest gehoorzaamheid leren (Hebr. 5:8). En Hij deed dit volkomen. Zijn hele leven was één vernedering en één lijden als gevolg van deze vernedering. Hij vernederde Zich tot in de dood!

Dierbare Heer! Welk een lage plaats nam Hij in door Mens te worden, door Slaaf te worden. De Heer van de hemel en de aarde, de Gebieder van de engelen, een Mens, een Slaaf. Maar nog lager plaats nam Hij in toen Hij neerdaalde in de dood aan het kruis. Buigen we ons niet bewonderend en aanbiddeend neer?

En deze vernedering van de Heer Jezus is juist de wondere grondslag van Zijn verhoging. ‘Daarom’! Er is dus het nauwste verband tussen die twee: ‘Hij heeft Zichzelf vernederd’ en ‘God heeft Hem uitermate verhoogd’.

We vinden in de Schrift meerdere redenen waarom Hij verhoogd is. In Openbaring 5 is dit vanwege Zijn waardigheid. In Johannes 17 is dit omdat Hij de Vader op aarde heeft verheerlijkt en het werk heeft volbracht dat de Vader Hem gegeven had om te doen. Maar hier is het iets geheel bijzonders. God Zelf vindt er Zijn vreugde in om Hem Die Zichzelf zó vernederde, te verhogen, zó te verhogen dat Hij boven alle dingen is gesteld, uitermate te verhogen, ja zó te verhogen dat Hij Hem de Naam heeft gegeven Die boven alle naam is, opdat in de Naam van Jezus zich alle knie zou buigen, en alle tong Hem als Heer zou belijden, tot heerlijkheid van God, de Vader (vs. 10-11).

In Efeze 4:10 lezen we: ‘Hij Die neergedaald is, is Dezelfde Die ook opgevaren is boven alle hemelen, opdat Hij alles vervullen zou’. Zonder de ondoorgrondelijke diepte van deze woorden te willen peilen, kunnen wij toch wel zeggen dat ze niets minder betekenen dan dat Christus op grond van Zijn vernedering eenmaal met Zijn heerlijkheid als Redder het hele heelal, alle werelden en hemelen zal vervullen. Dit is het antwoord van God op de vernedering van Zijn geliefde Zoon. Welk een heerlijkheid zien wij in de Zoon van God, in de Zoon des mensen!

Als wij Filippi 2:5-11 aandachtig lezen, zien wij dat een deel van die heerlijkheid is ‘de Naam boven alle naam’ Die Hem gegeven is. Deze Naam, Die hoger is dan alle namen, ontving Hij van God. Dat was de waardering van God voor Zijn vernedering van Zichzelf, voor Zijn gehoorzaamheid tot de dood van het kruis. Alle namen gaan voorbij, maar de Naam van de Heer Jezus zal blijven, als alle namen zullen zijn weggevaagd en alleen God overblijft.

De heerlijkste namen moeten wijken voor de Naam van de Heer Jezus, voor de Naam Die boven alle naam is. Wat een genade die Naam te mogen kennen en met God te mogen delen in het genot dat Hij vindt in de Zoon, in de heerlijkheid en eer waarmee Hij Hem gekroond heeft, kroont en kronen zal!